

El gust de la hipèrbole

Com una reacció contra l'estat de fet anterior, quan esclata un moviment revolucionari, immediatament s'estableix un absolut igualitarisme. Un intel·lectual és igual a un obrer manual, un dirigent té els mateixos drets i obligacions que un dirigit. La categoria, l'experiència, la competència han de deixar la via lliure a la improvisació i a la xerrameca. No s'estableix, ni potser es pot establir, cap diferència. I lògicament s'abolixen tota mena de tractaments. El vos respectuós és substituït per l'igualitari tu. El senyor per l'uniforme camarada o ciutadà. Inclús aquest sentit uniformista arriba al mimetisme més automàtic, així, i sobretot en els primers temps de la revolució, hem arribat tots a vestir les mateixes robes—aquells monos blaus i aquelles guantes que ens feia apareixer una equivalència absoluta—i el mateix calçat, les mateixes pistoles i fins i tot la mateixa grogueria en el parlar.

Es repeteixen els mateixos tòpics i tota la política es feta a base de consignes totes elles exactes i repetides fins a l'exasperació. S'abusa de la propaganda oral i cartellística realitzada sempre sota aquest peu forçat de valorar tots els elements amb la mateixa mesura. Es una conseqüència natural de la revolució que violentament trenca els motllos amb tot el passat artificios.

A mida però que el temps passa i s'aferma la nova situació de fet, l'home no pot oblidar que és nat de femella i per tant ple de defectes i vicis. I llavors lentament va sortint en ell el desig de superioritat sobre els seus semblants. I novament van obrint-se pas els qualificatius abandonats per atemptar contra la igualtat innata de la humanitat. Però com que no és qüestió pas de retrocedir als temps passats es recorre a un altre procediment que si bé ha estat assajat repetidament no ho ha estat tant perquè el poble—una mica ingenu—no els accepti de grat. S'abolix el tractament i s'empra l'adjectiu.

L'adjectiu ditiràmbic ha estat el que ha tingut més predicament. Com més hipèrbolic, com més desproporcionat ha estat aplicat a una persona determinada amb més intensitat s'ha esmerçat. I així hem vist com a tot aquell que ha tingut un càrrec o exercit qualsevol comens en nom d'un partit polític o central sindical, se li han prodigat profusament les lloances i els elogis més inversemblants. Sense exageració, podem afirmar que en aquesta tasca han exhaurit tots els qualificatius d'elogi que figuren al diccionari. Són tantes les qualitats i les virtuts atribuïdes, pels propis partits i sindicals, als seus homes, que aquests s'han apartat tant sensiblement de la massa llur que inclús apareixen com uns superhomes, indiscutits i indiscutibles.

S'arriba fins al ridícul més extremat. Si els adjectius s'han esgotat ve la comparança amb altres homes que en la història del món hi han deixat, per la força de la seva personalitat, una empremta inesborrable. I en la comparança no és pas el nostre home el que hi perd sinó aquella figura històrica que tots admirem i respectem com quelcom grandios i digne d'emular.

Són tants els despropòsits que s'han arribat a cometre que hom pensa sinó seria molt millor retornar al tractament respectuós, tot i mostrant-nos impacables amb el ditirambic i la hipèrbole, i així potser arribéssim a aconseguir ésser discrets que és una de les qualitats més oblidades, a pesar que hauria d'ésser la més estimada.

Serà difícil, però, aconseguir-ho. Sobra paper i vanitat. I manca, en canvi, sentit de ponderació.

El Sub-Comitè de no intervenció

La U. R. S. S. accepta, en la seva totalitat, el pla britànic

Londres. — La reunió del subcomitè de no intervenció ha acabat a dos quarts de sis de la tarda.

En aquesta reunió, la delegació soviètica ha anunciat que acceptava en la seva totalitat el pla britànic. Com es recordarà, la URSS no havia acceptat encara la part d'aquest projecte relativa a la concessió de certs drets de bel·ligerència a les dues parts en pugna a Espanya.

Els soviets insisteixen, naturalment, sobre el fet que llur acceptació, és, com el mateix ho determina, subordinada a una retirada "substancial" dels voluntaris estrangers que es troben a Espanya.

El delegat soviètic senyor Maïski, ha ratificat en primer lloc l'opinió del Govern de Moscou que la concessió dels drets de bel·ligerència no té res a veure en absolut amb la retirada dels combatents estrangers que hi ha a Espanya, i recorda a més a més totes les concessions que la URSS ha fet durant els darrers temps a fi de facilitar les tasques del Comitè.

Després ha estat quan Maïski ha fet la declaració d'acceptació:

"Avui he d'informar aquest subcomitè — ha dit Maïski — que el Govern soviètic, a fi de facilitar encara més la tasca pràctica del Comitè de no intervenció enall que es refereix a la retirada dels combatents estrangers que es troben a Espanya, accepta la resolució del 4 del mes actual "in toto", sense cap reserva, i deixant de banda, tal

com fan altres governs, la interpretació de l'expressió "retirada substancial" fins el moment en què aquesta qüestió hagi d'ésser estudiada concretament pel Comitè".

En la seva reunió d'avui, el subcomitè ha decidit que el president sigui encarregat de convocar els subcomitès quan ho cregui oportú; si arribessin abans d'acabar la setmana les respostes de Barcelona i Salamanca, lord Plymouth podria convocar immediatament el subcomitè per comunicar-li oficialment el contingut dels documents en qüestió.

En el cas que no arribi cap resposta, el subcomitè no es tornarà a reunir fins a principis de la setmana que ve.

Del curs de les deliberacions i de les explicacions que ha donat el secretari del Comitè senyor Hemming, es treu la impressió — compartida per les diferents delegacions — que el problema que continua essent més difícil de resoldre és el de la "retirada substancial" prevista en el pla britànic i en el projecte de resolució derivat d'aquell pla.

El punt més difícil de tot aquest problema, és el de determinar la xifra de combatents a retirar que ha d'ésser considerada com a "substancial" i com a suficient per a justificar el reconeixement de certs de bel·ligerència.

En acabar la reunió ha estat publicada la següent nota oficial:

Aprofitem l'experiència viscuda!
La guerra ens exigeix ésser realistes!
Els dogmes, ara, ens són un destorb!

"El subcomitè ha rebut un informe detallat relatiu als progressos substancials que han pogut ésser realitzats d'ençà de la darrera reunió en relació als aspectes tècnics de les tdes seccions principals del pla presentat a les dues parts espanyoles i que es refereixen respectivament a la retirada dels voluntaris, a la concessió dels drets de bel·ligerència i al restabliment i reforçament del pla d'observació.

"Aquestes discussions tècniques efectuant-se, i les comissions respectives han comunicat al subcomitè que l'informe tècnic sobre cada de les tres parts essencials esmentades estarà a la seva disposició la setmana que ve.

En el curs de la deliberació d'aquesta tarda, el representant de la Unió Soviètica ha fet una declaració en la qual ha anunciat que el seu Govern acceptava "in toto" i sense reserves el pla adoptat pel Comitè en la seva reunió del dia 4 d'aquest mes, pla que després fou sotmès a les dues parts en lluita a Espanya."

El cap del Govern de la República ha exposat a la Diputació Permanent de les Corts la situació política i militar

S'atorga un vot de confiança al Govern

Ahir al matí, tingué lloc al Parlament de Catalunya, la reunió de la Diputació Permanent de les Corts de la República.

A les dotze començaren a arribar els diputats que integren la Permanent. Hi acudí també el cap del Govern, doctor Negrín, el qual, abans de començar la sessió i conjuntament amb el ministre de la Governació, complimentà al seu despatx el president del Parlament de Catalunya.

A dos quarts d'una començà la sessió, a la qual assistiren el president de les Corts senyor Martínez Barrio i els diputats senyors Torres Campaña, Palomo, Fernández Clérigo, Velao, Jáuregui, Lamonedà, Alvarez del Bayo, Corominas, Santaló, Prat, i en representació del Govern el president del Consell, doctor Negrín i el ministre de la Governació, Zugazagoitia.

Oberta la sessió es donà lectura a l'acta de la sessió anterior, la qual fou aprovada. Es llegí la comunicació del Govern de la República per a la prorroga de l'Estat d'Alarma.

El doctor Negrín fa ús de la paraula per tal d'explicar a la Diputació permanent la situació política en general i militar, tant exterior com interior.

A continuació el ministre de la Governació exposa la situació de l'Ordre Públic.

Intervenen totes les representacions de les minories, les quals reiteren la posició de cadascuna, exposada en l'última reunió, oferint l'ajut incondicional al Govern.

Rectifica el doctor Negrín per a donar les gràcies.

Per últim, a proposta del President del Consell, la Diputació permanent atorga la seva confiança al Govern per tal que aquest pugui complir la missió que li fou encomanada per les Corts de la República en la darrera reunió celebrada.

Després d'això és aprovada la prorroga de l'Estat d'Alarma.

Acte seguit s'aixeca la sessió, a les 14'15.

S'excusaren d'assistir, a la reunió, per malaltia, els diputats Paz qual Leone, Pérez Purria i Vargas.

Cops de fuet

Ahir al matí quan s'obrien els estances presenciàrem a la porta d'un d'ells una cua molt curiosa. Estava integrada exclusivament per nois, el més gran dels quals tenia tretze anys, i dones, de totes les edats, velles i joves.

No hi havia en tota la cua ni un sol home. Nosaltres dubtàrem si ens hi afegíem o no. I ens decidírem per la negativa temerens de què la gent ens prengué pel que no érem.

Naturalment, ens quedàrem sense tabac i ara haurem d'importunar continuament els nostres amics i coneguts i desconeguts a tort i dret car si ens havem conformat a restar sense tabac, en canvi no havem renunciat a fumar.

Aquesta tarja de racionament del fumador que no arriba! Si l'haguéssim tingut, avui tindríem tabac i no hauríem d'amoïnar ningú.

A més els infants no fumarien d'amagat, i les dones no ens farien la guitza regatejant-nos les cigarretes.

Per cert, que ja havem fumat una cigarreta d'aquestes que donen i la veritat si no fóssim fumadors, ni aquest vicl estigués tan arrelat i tinguéssim altra classe de tabac no en fumaríem pas.

Un amic nostre diu que sap convertir-lo en bo. Ens explica com ho fa: una infusió amb vinagre, després se'l posa a assecar. Llavors una altra infusió amb no sé que redimontis més i torna'l a assecar. El tabac, segons ens afirma l'amic, és una cosa delicosa, superior en gust i aroma a l'anglès.

Ens en regala una cigarreta que fumem amb dalit. Té un gust tan estrany que no sabem ben bé que és. Ens queda la boca tota pastosa. I per a fer-nos passar el mal gust preguntem: ¿no en tindríeu ara una de natural?

La revolució ha subvertit moltes coses. Per què hom no castiga els menors de 16 anys que se'ls trobi fumant?

A Rússia està prohibit. A Espanya encara no.

Quan la gran guerra fumàrem també tota mena de tabac dolent. N'hi havia sobretot un d'holandès que era pitjor.

L'Arrendatària no podria importar-ne alguna partida encara que hagués d'ésser de l'holandès que tot i essent dolent és cent vegades superior al que ara es reparteix pels estances?

Estem vertaderament preocupats, i desmoralitzats. Per què?

No tenim tabac!

Aquest número ha passat per la censura

Per l'Andalusia

LINARES

Portem pocs dies en aquesta magnífica població andalusa i això ens priva de detallar un xic.

No obstant, procurarem esforçar-nos una mica, i explicarem als nostres lectors, la nostra impressió d'ací.

Segurament que la major part dels que llegeixin les presents lletres, ja hauran sentit parlar de Linares, per posseir unes magnífiques mines de plom i per l'exportació d'oli.

Linares ens ha produït una impressió magnífica. Quan baixàrem del tren, ja vàrem veure que era una població important.

Al sortir de l'Estació, hi ha una magnífica passeig, i al final hi ha una formosa "glorieta", anomenada d'Amèrica. Hi ha uns bells jardins, acompanyats de moltes "palmeres", a més d'una formosa instal·lació de llum elèctrica. En temps de pau, aquest passeig és aprofitat per a tocar-hi la banda de música.

Les principals avingudes de Linares, són: Nicolau Salmerón i Juli Burell. A la primera, existeixen bons edificis: Banc Hispano Colonial, Espanyol de Crèdit, Central d'Espanya, etc. A més, hi ha molts bars, que ens fan recordar els de Barcelona.

Linares, té dos parcs amb un estoc formidable d'arbres.

Circulen tramvies, igual que a Barcelona, Madrid i València.

Hi ha moltíssims establiments, de gran importància.

Els habitants d'ací, ens diuen que Linares compta amb una població de 60.000 habitants en temps de pau, i actualment en té 100.000.

La temperatura d'aquestes terres és esplèndida. A la Roda tenim fred. Ací, hem tingut de treure'ns roba d'hivern, puix que fa calor. Si el novembre fa aquest temps, que deu fer als mesos de juliol i agost?

El caràcter dels habitants és molt diferent als d'altres terres. La població civil ens aprecia moltíssim, i el petit favor que demanem, desseguida te'l fan.

El dia que vàrem arribar ací, degut a no tenir preparat encara allotjament, tinguérem de restar molta estona a un passeig, en es-

pera de noves ordres. Feia pocs temps que estàvem ací, quan ja estàvem rodejats de molta gent, que ens preguntaven coses, al mateix temps que ens oferien dolços i vi.

Quan ens vàrem dirigir a la caserna, la gent es va oferir per a portar-nos les maletes i d'aquesta forma alleujar-nos del pes que portàvem.

Vàrem desfilir pels principals carrers, i les noies sortiren als balcons, i ens aplaudiren frenèticament. Això ens emocionà, i vàrem comprendre, que la nostra estada a Linares, seria agraïda.

Als matins, quan anem i tornem de les practiques, cantem el nostre himne, la gent puja a les voravies per a veure'ns desfilir. Fins i tot, els tramvies s'aturen i els "claxons" dels autos, paren de funcionar.

Totes les lloances que dediquem a la població civil, són petites en relació del que fan amb nosaltres.

Del que estem meravellats, són de les noies! Formoses dones, molt simpàtiques amb nosaltres. No és gens d'estranyar, que als pocs dies d'estar ací, veiem que la major part dels soldats i oficials que arribàrem, es passegen per les principals avingudes, acompanyats de companyes "linarenses", que fan recordar les companyes catalanes, tan simpàtiques i agradables i que tant enyorem.

A nosaltres ens costa un xic acostumar-nos a la vida d'ací, doncs, podem dir, que durant el temps que hem estat a la regió manxega, ens hem aburrit moltíssim, car tothom ens mirava amb certa indiferència.

Es per aquest motiu, que abans d'acabar el present article, volem dedicar dos mots a la terra que actualment estem allotjats, puix s'ho mereix, i des de LLIBERTAT diem amb tot el cor:

Acollidor poble de Linares! Durant tota la nostra vida recordarem amb joia els dies que estàrem ací, i remerciem novament tot el que has fet i estàs fent amb nosaltres!

RAMON COLL I VALSS

Linares, Novembre 1937.

Espigolant

"La Humanitat" en el seu editorial reclama llibertat de comerç:

"Es clar que hem perdut terreny i que les virtuts de la raça catalana s'han dissolt parcialment i que centenars de catalans han cercat el fàcil refugi de l'Administració pública, en lloc de cridar, com cridaven abans: ¡deixeu-nos el camp lliure per treballar i per desenvolupar les nostres iniciatives! Però aquesta regressió no ha d'ésser presa com una cosa bona. No tenim cap interès que el nostre país de comerciants es torni un país de buròcrates. I menys voldríem renunciar al comerç que fem bé, per passar a fer un nou ofici pel qual ni tenim predisposició ni tindriem escola.

Que es deixi el comerç lliure. Privant els comerciants catalans de negociar amb Amèrica, s'empobri Catalunya i s'empobri Espanya. I ara, privant els catalans de comerciar, en nom d'una teoria que pot semblar tan lògica com la que inspirà la prohibició dels Reis Catòlics i ésser tan absurda com aquella, el que fariem fóra arruïnar el nostre país i amb ell la República."

"Diari de Reus" comenta el discurs d'Azaña a Madrid que tants comentaristes elogiosos ha desperatat:

"Els que han posposat la seva egolatria partidista al que és consubstancial del país, en oír i llegir el discurs del senyor Azaña hauran fet un gest de disgust. Els que amb l'excusa d'un nou ordre revolucionari esmerçaven tota llur activitat en experiments exòtics i en assaigs absurds, hauran sentit que es trencava quelcom en el seu interior. Els que amb llurs concupiscències per motor propugnaven per la continuïtat de la disbauxa, hauran pensat que la rifeta té un termini. Oint el senyor Azaña un calfred d'esgarripança haurà extenit a tots els que s'han servit de la guerra com d'arcabota per a satisfer les seves necessitats fisiològiques.

I nosaltres, amb un apostolat que sobrepassa en molt el contingut programàtic d'una República democràtica, en lloc de sentir-nos decebuts, hem hagut de coincidir amb el senyor Azaña. Una República democràtica i no res més. Si n'haurà estat de catastròfica l'experiència d'aquest període de disbauxa revolucionària!"

Per a "El Diluvio" convé no amollar l'enemic per a fer-li sentir tota la pressió de la nostra força:

"En todas las partes del globo el fascismo está haciendo de las suyas.

Donde se le deja maniobrar, no tarda en dar serios disgustos a los Gobiernos y a los pueblos.

No hay más que ver las ruinas que nos ha traído a España. Por eso la consigna de la compañera del gran militante antifascista Carlos Roselli nos parece de la oportunidad más palpitante en nuestro país y en el resto del mundo.

"Non amollare". No aflojar. "No amollar", que se dice en catalán también.

Pero, además, lo que hay que hacer es apretarle la respiración cada día con más fuerza a tan perverso enemigo del género humano.

Sí, sí. Con no aflojar no basta. Hay que apretar, hay que apretar."

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47 Telèfon 1383 TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

SANCIONS PER ALS MINYONS DE 18 I 19 ANYS QUE NO S'INCORPORIN ALS CENTRES D'INSTRUCCIO

D'acord amb la Base tercera, apartat c, de l'ordre circular del Ministeri de Defensa Nacional del dia 5 de setembre del 1937, referent a la instrucció militar de la joventut, que diu:

"La no presentació en ésser cridats i l'abandonament total o parcial de la instrucció serà sancionat en la forma establerta per als reclusos en actu, podent, en cas necessari, adoptar-se com a sancions:

"En els casos de reiterades faltes d'instrucció, s'imposarà un càrrec de doble nombre de dies d'instrucció premilitar, del d'aquells en què s'hagués omès el compliment d'aquest deure.

En casos de reincidència o de notòria desafecció, podran ésser destinats, amb caràcter forçós, a Batallons disciplinaris, àdhuc abans de correspondre d'ésser cridat llur reemplaç."

El Comitè d'Educació Militar a Catalunya recomana a tota la joventut compresa en aquestes edats el compliment del seu deure, demostrant així una vegada més el seu alt esperit patriòtic i evitant-nos d'haver d'aplicar cap de les sancions esmentades en els paràgrafs anteriors.

Comitè d'Educació Militar a Catalunya. — El cap de Reclutament.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

Propagar que la recollida de robes d'abric per als combatents de l'Exèrcit de l'Est s'efectuarà durant tota la setmana entrant, començant el proper dilluns de 9 a 1 del matí i de 3 a 5 de la tarda, en els llocs següents:

Escola Graduada de la Plaça de Prim.

Escola Parvulari de la Rambla 14 d'Abril, 101.

Baixos de l'Ajuntament.

Escola Normal del carrer Major.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

AGRUPACIO DE JURATS MIXTOS DEL TREBALL DE TARRAGONA

Hom fa avinent als establiments anexas al Jurat Mixt del Comerç en general (a la menuda) i al Jurat Mixt de l'Alimentació, passin arreplegar el cartell del nou horari de treball, aprovat últimament. La qual cosa es complimentar els acords dels Jurats Mixtos anomenats.

El president, Josep Pascual i Rosell.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora
Baixada de Misericòrdia, 16

UNA ORDRE IMPORTANT DE LA JUNTA DE DEFENSA PASSIVA DE CATALUNYA

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya ordena a tots els ciutadans l'adopció de les següents mesures a partir de la publicació d'aquesta nota:

"Primera: Així que es faci de nit s'evitarà que trasllueixi a l'exterior (via pública) patis i celoberts cap llum de l'interior de les estances; per tant, caldrà tancar totes les portes, finestres i balcons i porteries que puguin comunicar-hi.

Segon. — Tots els establiments públics — bars, cafès, restaurants, etcètera, — mantindran l'enllumenat exterior completament tancat, i procuraran d'evitar, a més, per mitjà de portes o cortines, la visibilitat dels llums interiors.

Tercer. — Tots els vehicles de tracció mecànica circularan amb els llums d'encreuament o de ciutat, i prescindiran en absolut de les llums llargues.

Les autoritats competents curaran de l'estricta compliment d'aquestes disposicions. Els contraven-tors seran severament sancionats.

Barcelona, 14 de novembre del 1937. — La Junta de Defensa Passiva."

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

De tot arreu

Barcelona. — Comunicat oficial de guerra del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

CENTRE. — L'enemic intentà una descoberta davant d'algunes de les nostres posicions del sector del Jarama. S'aproparen a aquestes fins la distància de 1.500 metres. Fou obligat a fugir amb enormes baixes.

Als altres sectors, l'activitat s'ha limitat a troteigs i canoneigs i als altres fronts, sense noves d'interès.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2."

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

Bruno Mussolini es troba bé de salut...

Però Biseo es troba seriosament ferit

Roma. — Com se sap, el diumenge passat, Bruno Mussolini acudí a una manifestació esportiva, i es desmentí, per tant, els rumors que han circulat sobre la seva mort. En canvi, se sap que el cèlebre "as" de l'aviació italiana, vencedor de la carrera Istres-Damasc, tinent coronel Biseo, ha resultat seriosament ferit a l'espatlla. Com se sap, Biseo era cap d'una de les esquadres que "els nacionals" espanyols tenen a Palma de Mallorca.

El Delegat de la Generalitat a Madrid, senyor Batista i Roca, ha fet declaracions

"El President de Catalunya — ha dit — és un combatent més, el més lleial i esforçat combatent de la causa de la República

Madrid. — El delegat de la Generalitat a Madrid, Batista i Roca, diu, entre altres coses, el següent, en unes declaracions que ha fet a un periodista.

L'esperit democràtic de Catalunya és el mateix que anima el Govern de la República.

Companys és l'home simbòlic que encarna aquest esperit. Escrupolós observador de la Constitució de Catalunya, es cregué en el deure de no presentar-se a la reelecció en expirar el seu mandat presidencial; però ara, ungit novament, no solament pel vot del Parlament sinó per l'expressió de la voluntat popular, ha accedit a la seva reelecció, expressió precisament de l'esperit democràtic.

La duració del mandat del President de Catalunya va unida a la del Parlament. Però el Parlament, per llei del 9 d'agost, acordà prorrogar la seva existència fins a l'acabament de la guerra. Podem tenir la seguretat que Companys continuarà ocupant el seu alt lloc durant aquest període.

El President de Catalunya — ell ho ha dit diverses vegades — és un combatent més, com aquests combatents catalans que constantment podeu veure als fronts del Centre, que senten i parlen en català i amb tota la responsabilitat que li imposa el seu alt càrrec, és el més lleial i esforçat combatent de la causa de la República.

Catalunya i la República poden tenir la seguretat que Companys seguirà regint, a major honor dels ideals de tots, els destins del nostre poble, fins el dia de la victòria i fins que la pau torni a regnar en els pobles ibèrics.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajes i abrics d'home

Major, 15 i 17 TARRAGONA

Maria Dolors Bargalló, davant del micròfon

Avui, dijous, a dos quarts de tres de la tarda, la companya Maria Dolors Bargalló, membre del Comitè Nacional del Socors Roig de Catalunya, donarà una conferència des del micròfon de Ràdio Associació.

Degut a les seves rellevants qualitats, ben conegudes a tot Catalunya, esperem que cap antifeixista i especialment cap dona, no deixarà d'oír la paraula autoritzada de la nostra volgona conferenciant.

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIJOUS, 18 DE NOVEMBRE 1937

TARDA I NIT

UN PROGRAMA MAGNE DE REESTRENES

La pel·lícula dinàmica de convois interpretada per Tom Tyler:

El honor de la guardia

El noticiari d'actualitat "Laya":

Espanya al dia núm. 20

"Paramount" presenta a Sylvia Sidney amb el film dramàtic de gran èxit:

Damas del presidio

Dissabte i diumenge: Inauguració de la temporada de grans estrenes. Les butaques de diumenge la tarda, seran anumerades.

Secció esportiva

FUTBOL

Persisteix el triple empat en el primer lloc de la Primera A

I el Sants segueix comptant els partits per victòries

Resultats de la cinquena jornada

Primera A

Júpiter, 2. — Barcelona, 0.
Espanyol, 6. — Granollers, 1.
Sabadell, 0. — Europa, 2.
Girona, 1. — Badalona, 2.

Primera B

Sants, 4. — Vic, 2.
Manresa, 3. — Avenc, 2.
Terrassa, 6. — Horta, 1.
Gràcia, 1. — Martinencs, 3.

Classificacions. — Primera A

Júpiter	5	4	0	1	16	5	8
Europa	5	4	0	1	11	4	8
Badalona	5	4	0	1	17	6	8
Barcelona	5	2	0	3	14	10	4
Girona	5	2	0	3	11	8	4
Espanyol	5	2	0	3	14	19	4
Sabadell	5	1	1	3	5	14	3
Granollers	5	0	1	4	4	26	1

Primera B

Sants	5	5	0	0	22	7	10
Manresa	5	3	1	1	13	9	7
Martinenc	5	3	1	1	17	9	7
Terrassa	5	3	0	2	15	16	8
Horta	5	2	0	3	13	9	4
Avenc	5	1	1	3	11	14	3
Vic	5	1	0	4	12	18	2
Gràcia	5	0	1	4	5	16	1

Breu comentari de la jornada

Per als tres líders, la jornada d'ahir no ha tingut les dificultats que dissabte els auguràvem. Ni el Barcelona ha aconseguit continuar la tradició, ni el Sabadell ha pogut fer valer el prestigi de la Creu Alta, ni el Girona ha resultat ésser aquell equip imbatible a Vista Alegre, la qual cosa, els tres líders segueixen on eren, amb l'avantatge que llurs immediats seguidors. Barcelona i Girona, s'han vist allunyats de dos punts més. L'Espanyol, per la seva banda, ha respost magníficament al que d'ell s'esperava i el contundent 6 a 1 no deixa cap marge a les discussions. L'equip de can Ràbia que tan malament havia començat el torneig, ja ha atrapat el arcelona i el Girona, i qui sap si els passarà davant en jornades successives. No ens sorprendria gens.

Continua el Sants comptant els seus partits per victòries. Molt mèrit és la campanya de l'equip sancenc. Diumenge va guanyar, per menys marge del que esperàvem, però sense cap dificultat. També triomfaren Manresa i Martinenc, així com el Terrassa, com havíem previst.

L'ordre de les classificacions en ambdós grups, només registra una modificació: el lloc que ha guanyat l'Espanyol, a costa del Sabadell. I res més, perquè en la Primera B, els vuit equips, augmentant o perdent avantatges, es mantenen exactament en el mateix ordre que dilluns passat.

L.

Han afusellat els rebels el futbolista Oscar?

Segons notícies facilitades per alguns evadits de la regió asturiana, els facciosos han detingut i, segons sembla, afusellat, el que fou porter de l'"Oviedo", Oscar.

Sugrañes, impressor. — Tarragona